DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 23 november 2000 *

I mål C-320/99,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Nolin, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Frankrike, företrädd av K. Rispal-Bellanger, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och G. Taillandier, rédacteur, samma avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EGT L 59, 1998, s. 1) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om dessa lagar och författningar,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann (referent) samt domarna J.-P. Puissochet och F. Macken,

generaladvokat: A. Saggio,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 11 juli 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 26 augusti 1999, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EGT L 59, 1998, s. 1) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om dessa lagar och författningar.

2 Enligt artikel 17.1 i direktiv 97/68 skall medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 1998. De skall omedelbart underrätta kommissionen härom.

3 Eftersom kommissionen inte hade fått någon information från den franska regeringen om att åtgärder vidtagits för att införliva direktivet och inte heller förfogade över några uppgifter som gjorde det möjligt att dra den slutsatsen att Republiken Frankrike hade antagit de bestämmelser som var nödvändiga för att följa direktivet, förelade kommissionen den 25 augusti 1998 den franska regeringen att yttra sig över saken inom två månader.

4 I avsaknad av svar på den skrivelsen och eftersom kommissionen antog att Republiken Frankrike fortfarande inte hade vidtagit de åtgärder som var nödvändiga för att uppfylla de skyldigheter som följer av direktiv 97/68, riktade kommissionen den 17 december 1998 ett motiverat yttrande till denna medlemsstat och uppmanade den att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta de nödvändiga åtgärderna.

5 Inte heller denna skrivelse blev besvarad.

6 Det är mot denna bakgrund som kommissionen, eftersom den inte hade erhållit några ytterligare officiella och slutgiltiga uppgifter från den franska regeringens sida, beslutade att väcka denna talan.

7 Den franska regeringen har i sitt svaromål inte bestritt att direktiv 97/68 inte har införlivats med nationell rätt inom den föreskrivna fristen. Regeringen har emellertid hemställt att domstolen skall beakta att införlivandet av detta direktiv är på väg att avslutas.

8 I detta avseende gör den franska regeringen gällande att den genom skrivelse av den 3 september 1999 har underrättat kommissionen om två förslag till nationella normativa rättsakter som har till syfte att införliva direktiv 97/68 med nationell rätt. Regeringen skall vid samma tillfälle ha skickat en skrivelse till kommissionen i vilken det hänvisas till en kungörelse som antogs av den franska regeringen den 10 mars 1999 och som rör typgodkännande av motorer som skall installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg, vad avser utsläpp av gas-och partikelformiga föroreningar (*JORF* av den 3 juni 1999, s. 8188). Genom denna kungörelse skall den franska regeringen ha angett de administrativa och tekniska organ vars uppgift är att granska tillverkarnas ansökningar, utföra tester av föroreningsutsläpp och utfärda "EG-typgodkännande" i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 16 i direktivet.

9 Domstolen erinrar därvid om att enligt artikel 5 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 10 första stycket EG) skall medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av detta fördrag eller av rättsakter som antagits av gemenskapens institutioner. Till dessa rättsakter hör direktiv, som enligt artikel 189 tredje stycket i EG-fördraget (nu artikel 249 tredje stycket EG) binder alla medlemsstater till vilka de är riktade med avseende på det resultat som skall uppnås. Denna skyldighet innebär, för varje medlemsstat som ett direktiv är riktat till, att medlemsstaten i enlighet med sin nationella rättsordning skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa direktivets fulla verkan i enlighet med det mål som det strävar efter att uppnå (se dom av den 17 juni 1999 i mål C-336/97, kommissionen mot Italien (REG 1999, s. I-3771, punkt 19).

10 I förevarande fall har direktiv 97/68 inte i dess helhet införlivats inom den i direktivet föreskrivna tiden, varför kommissionens talan skall anses välgrundad.

11 Det finns således anledning att fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 97/68 genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Rättegångskostnader

12 Enligt artikel 69.2 i domstolens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat målet, skall denna stat ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

Gulmann Puissochet Macken

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 23 november 2000.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på tredje avdelningen